ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 23ης Ἰουλίου 1981

περί ἐνισχύσεως τήν ὁποία σχεδιάζει νά χορηγήσει ἡ κυβέρνηση τῶν Κάτω Χωρῶν γιά τήν πραγματοποίηση ἐπενδύσεως στόν τομέα τῶν συσκευασιῶν τῶν τροφίμων

(Τό κείμενο στήν ὁλλανδική γλώσσα εἶναι τό μόνο αὐθεντικό)

(81/718/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τό ἄρθρο 93 παράγραφος 2 ἐδάφιο πρῶτο,

Ἀφοῦ, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἐν λόγω ἄρθρου, ἐκάλεσε τούς ἐνδιαφερομένους νά ὑποβάλουν τίς παρατηρήσεις τους καί ἔλαβε ὑπόψη τίς παρατηρήσεις αὐτές,

Ἐκτιμώντας:

I

ὅτι ὁ νόμος τῶν Κάτω Χωρῶν τῆς 29ης Ἰουνίου 1978 περί τῆς «τονώσεως καί προσανατολισμοῦ τῶν ἐπενδύσεων» [1], καθιέρωσε, μέ τό ἄρθρο 6, μία «συμπληρωματική ἐπιδότηση μεγάλων προγραμμάτων»· ὅτι αὐτή ἡ ἐπιδότηση χορηγεῖται γιά τήν πραγματοποίηση ἐπενδυτικῶν προγραμμάτων ἀξίας ἄνω τῶν 30 ἑκατομμυρίων φιορινίων καί ὅτι, διαμορφούμενη ἀνάλογα μέ τόν ἀριθμό τῶν δημιουργούμενων θέσεων ἀπασχολήσεως, μπορεῖ νά ἀνέλθει στό 4 % τῆς ἀξίας τῆς σχετικῆς ἐπενδύσεως·

ὅτι, κατά τήν ἐξέταση τοῦ ἐν λόγω νόμου ὅταν βρισκόταν στό στάδιο τοῦ σχεδίου στό πλαίσιο τῆς διαδικασίας τοῦ ἄρθρου 93 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, ἡ Ἐπιτροπή τόνισε ὅτι ὁ νόμος ἀποτελεῖ καθεστώς γενικῶν ἐνισχύσεων γιατί δέν ἀποσκοπεῖ σέ συγκεκριμένο τομέα ἤ περιφέρεια· ὅτι, δεδομένου ὅτι τό καθεστώς αὐτό ἐφαρμόζεται σέ ὅλες τίς ἐπενδύσεις, χωρίς νά γίνεται διάκριση μεταξύ ἐπιχειρήσεων, περιφερειῶν ἤ κλάδων, δέν ὑπάγεται στίς ἐξαιρέσεις τίς ὁποῖες προβλέπει τό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 περιπτώσεις α ἤ γ τῆς συνθήκης ΕΟΚ· ὅτι, ἐλλείψει τέτοιων διακρίσεων, ἡ Ἐπιτροπή δέν ἦταν σέ θέση νά ἐκτιμήσει τίς ἐπιπτώσεις τοῦ ὑπό μελέτη καθεστῶτος ἐπί τῶν ἐνδοκοινοτικῶν συναλλαγῶν καί ἐπί τοῦ ἀνταγωνισμοῦ καί, κατά συνέπεια, τό κατά πόσο συμβιβάζεται μέ τήν κοινή ἀγορά·

ὅτι, ὅταν πρόκειται περί αὐτοῦ τοῦ τύπου καθεστῶτος γενικῶν ἐνισχύσεων, ἡ Ἐπιτροπή συνήθως ἐγκρίνει τίς ἐνισχύσεις αὐτές ἄν πληροῦται μία ἀπό τίς δύο ἀκόλουθες προϋποθέσεις: τό ἐνδιαφερόμενο Κράτος μέλος ἐνημερώνει τήν Ἐπιτροπή εἴτε γιά κάποιο περιφερειακό πρόγραμμα, εἴτε — ὅταν αὐτό δέν εἶναι δυνατό — γιά σημαντικές μεμονωμένες περιπτώσεις·

ὅτι, μέ βάση τά ἀνωτέρω, ἡ Ἐπιτροπή ζήτησε νά τῆς κοινοποιηθοῦν προηγουμένως καί ἐγκαίρως — σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 93 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης ΕΟΚ — οἱ περιπτώσεις μεμονωμένης χορηγήσεως τῆς «συμπληρωματικῆς ἐπιδοτήσεως μεγάλων προγραμμάτων»·

ὅτι, κατά τή διάρκεια τῶν συνομιλιῶν μέ τίς ἀρχές τῶν Κάτω Χωρῶν, ἡ Ἐπιτροπή ἐπεσήμανε ὅτι θά προέβαινε σέ ἐκτίμηση καθεμιᾶς ἀπό τίς περιπτώσεις αὐτές μέ γνώμονα τά ἰδιαίτερα χαρακτηριστικά της καί μέ βάση τίς ἀρχές πού καθιερώνονται ἀπό τά ἄρθρα 92 ἐπ. ἤ πού διαμορφώθηκαν κατά τήν ἐφαρμογή τῶν διατάξεων αὐτῶν· ὅτι ἡ κυβέρνηση τῶν Κάτω Χωρῶν δέν θά ἔπρεπε νά εἶχε συμπεράνει ὅτι ἡ Ἐπιτροπή ἐξέφρασε ὁποιαδήποτε εὐνοϊκή γνώμη ὅσον ἀφορᾶ τό καθεστώς «συμπληρωματικῆς ἐπιδοτήσεως» ἐπειδή ἐζήτησε αὐτήν τήν προηγούμενη συστηματική κοινοποίηση·

ὅτι ἡ κυβέρνηση τῶν Κάτω Χωρῶν ἱκανοποίησε τό αἴτημα τῆς Ἐπιτροπῆς καθιερώνοντας τήν ἐν λόγω διαδικασία προηγουμένης κοινοποιήσεως μέ τά ἄρθρα 6 παράγραφος 7 καί 7 παράγραφος 3 τοῦ κεφαλαίου V τοῦ προαναφερθέντος ὁλλανδικοῦ νόμου τῆς 29ης Ἰουνίου 1978·

II

ὅτι μέ ἐπιστολή της τῆς 16ης Αὐγούστου 1979 ἡ κυβέρνηση τῶν Κάτω Χωρῶν, σύμφωνα μέ τήν ἀνωτέρω διαδικασία, ἐνημέρωσε τήν Ἐπιτροπή ὅτι σκοπεύει νά χορηγήσει «συμπληρωματική ἐπιδότηση γιά μεγάλα προγράμματα» σέ ἐπιχείρηση τῶν Κάτω Χωρῶν τοῦ τομέα χημικῆς βιομηχανίας·

ὅτι ἡ ἐνίσχυση ἡ ὁποία θά χορηγηθεῖ σέ μία ἐπιχείρηση πρόκειται νά συμβάλει στό διπλασιασμό τῆς ἱκανότητος παραγωγῆς συσκευασιῶν γιά εἴδη διατροφῆς στήν περιοχή Moerdijk μέ συνέπεια τή δημιουργία 118 νέων θέσεων ἀπασχολήσεως·

ὅτι τό συνολικό κόστος τῆς ἐπενδύσεως ἔχει ἐκτιμηθεῖ στά 39,2 ἑκ. φιορίνια καί ὅτι τό πρόγραμμα θά τύχει ἐπιδοτήσεως 0,5 ἑκ. φιορινίων βάσει τοῦ καθεστῶτος WIR (συμπληρωματική ἐπιδότηση γιά μεγάλα προγράμματα)· ὅτι ἐπειδή τό πρόγραμμα αὐτό θά πραγματοποιηθεῖ στήν περιοχή τοῦ Moerdijk δέν θά τύχει περιφερειακῆς ἐνισχύσεως·

ὅτι οἱ σημερινές δυνατότητες τῆς ἀγορᾶς στίς Κάτω Χῶρες εἶναι αἰσθητά κατώτερες ἀπό τήν προεξοφλούμενη παραγωγική ἱκανότητα μετά τήν πραγματοποίηση τοῦ προγράμματος αὐτοῦ· ὅτι ἕνα μέρος τουλάχιστον τοῦ πλεονάσματος τῆς ἱκανότητος αὐτῆς προορίζεται νά διοχετευθεῖ στήν ἀγορά τῶν ἄλλων Κρατῶν μελῶν·

[1] Staatsblad 1978, ἀριθ. 368.

ὅτι ἡ ἐπιχείρηση ἡ ὁποία θά τύχει τῆς ἐπιδοτήσεως καί τῆς ὁποίας οἱ ἐγκαταστάσεις εὑρίσκονται ἤδη στό Moerdijk, σκοπεύει νά χρησιμοποιήσει τήν προβλεπόμενη ἐπένδυση γιά τήν πραγματοποίηση προσοδοφόρου ἔργου τό ὁποῖο θά τῆς ἐπιτρέψει νά ἱκανοποιήσει τήν αὔξουσα ζήτηση·

III

ὅτι τήν 14η Δεκεμβρίου 1980 ἡ κυβέρνηση τῶν Κάτω Χωρῶν ἀπήντησε στήν πρόσκληση τῆς 'Επιτροπῆς, βάσει τοῦ ἄρθρου 93 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, ὑπογραμμίζοντας ὅτι τό καθεστώς WIR ἐφαρμόζεται αὐτομάτως καί βάσει τῆς χρησιμότητος τῆς σχεδιαζόμενης ἐπενδύσεως δέν εἶναι δυνατό νά γίνεται ἐπιλογή κατά τήν παροχή τῆς ἐνισχύσεως· ὅτι ἡ πρόσθετη παραγωγική ἱκανότητα θά χρησιμοποιηθεῖ, σύμφωνα μέ τίς προβλέψεις τῆς ἐπιχειρήσεως, γιά νά ἱκανοποιηθεῖ ἡ ζήτηση τῶν τρίτων χωρῶν· ὅτι ἡ προβλεπόμενη ἐπένδυση θά ἐπιφέρει σειρά ἀπό συνέπειες μέσα στό περιφερειακό πλαίσιο·

IV

ὅτι ἡ ἐνίσχυση τήν ὁποία σκοπεύει νά χορηγήσει ἡ κυβέρνηση τῶν Κάτω Χωρῶν εἶναι δυνατό, κατά συνέπεια, νά ἐπηρεάσει τίς συναλλαγές μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν καί νά νοθεύσει ἤ νά ἀπειλήσει νά νοθεύσει τόν ἀνταγωνισμό κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 92 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, εὐνοώντας τήν ἐν λόγω ἐπιχείρηση ἤ τήν παραγωγή της·

ὅτι τό ἄρθρο 92 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης ΕΟΚ θεωρεῖ ὡς κατ' ἀρχήν ἀσυμβίβαστες μέ τήν κοινή ἀγορά τίς ἐνισχύσεις οἱ ὁποῖες πληροῦν τίς προϋποθέσεις τίς ὁποῖες τάσσει· ὅτι οἱ ἐξαιρέσεις τίς ὁποῖες προβλέπει τό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης ΕΟΚ προσδιορίζουν τούς στόχους τῶν ἐνισχύσεων, οἱ ὁποῖες χορηγοῦνται πρός τό συμφέρον τῆς Κοινότητος καί ὄχι μόνον ἐκείνου ὁ ὁποῖος λαμβάνει τήν ἐνίσχυση· ὅτι οἱ ἐξαιρέσεις αὐτές πρέπει νά ἑρμηνεύονται στενά κατά τήν ἐξέταση διαφόρων προγραμμάτων περιφερειακῆς ἤ κατά κλάδους ἐνισχύσεως ἤ μεμονωμένων περιπτώσεων ἐφαρμογῆς καθεστῶτος γενικῶν ἐνισχύσεων καί, εἰδικότερα, ὅτι δέν τυγχάνουν ἐφαρμογῆς στίς περιπτώσεις κατά τίς ὁποῖες ἡ 'Επιτροπή εἶναι σέ θέση νά ἀποδείξει ὅτι, ἄν δέν χορηγηθεῖ ἐνίσχυση, ὁ μηχανισμός τῆς ἀγορᾶς μόνος δέν μπορεῖ νά ἐπηρεάσει τή συμπεριφορά τῶν ἐπιχειρήσεων κατά τρόπο ὥστε αὐτές νά συμβάλουν στήν ὑλοποίηση κάποιου ἀπό τούς στόχους πού ἀναφέρονται στις ἐξαιρέσεις·

ὅτι, ἄν κατ' ἐξαίρεση χορηγηθεῖ ἐνίσχυση χωρίς νά πληροῦνται οἱ ἀνωτέρω προϋποθέσεις, θά ἐπηρεασθοῦν οἱ μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν συναλλαγές καί θά νοθευθεῖ ὁ ἀνταγωνισμός, χωρίς αὐτό νά δικαιολογεῖται ἀπό τό κοινοτικό συμφέρον, ἐνῶ συγχρόνως θά παρέχονται ἀντικανονικά πλεονεκτήματα σέ ὁρισμένα Κράτη μέλη·

ὅτι, ὅταν ἐφαρμόζει τίς ἀνωτέρω ἀρχές κατά τήν ἐξέταση τῶν μεμονωμένων περιπτώσεων οἱ ὁποῖες ὑπάγονται στό καθεστώς τῶν γενικῶν ἐνισχύσεων, ἡ 'Επιτροπή πρέπει νά ἔχει πεισθεῖ ὅτι ὑπάρχει ἀντιστάθμισμα πού νά δικαιολογεῖ τή χορήγηση ἐνισχύσεως στήν ἐν λόγω ἐπιχείρηση, ὑπό τήν ἔννοια ὅτι ἡ ἐνίσχυση εἶναι ἀπαραίτητη γιά τήν ὑλοποίηση ἑνός ἀπό τούς στόχους οἱ ὁποῖοι ἀναφέρονται στό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης ΕΟΚ· ὅτι ὅταν αὐτό δέν ἔχει ἀποδειχθεῖ καί, ἀκόμη εἰδικότερα, ὅταν ἡ σχεδιαζόμενη ἐπένδυση πραγματοποιεῖται καί χωρίς τή χορήγηση τῆς ἐνισχύσεως, εἶναι σαφές ὅτι ἡ ἐνίσχυση δέν συμβάλλει στήν πραγματοποίηση τῶν στόχων τῶν ἐξαιρέσεων, ἀλλά ὅτι σκοπό ἔχει τήν αὔξηση τῆς οἰκονομικῆς ἰσχύος τῆς ἐν λόγω ἐπιχειρήσεως·

ὅτι, στή μεμονωμένη αὐτή περίπτωση, δέν ὑφίσταται ἕνα τέτοιο ἀντιστάθμισμα ἀπό τήν πλευρά τῆς ἐπιχειρήσεως στήν ὁποία χορηγεῖται ἡ ἐνίσχυση·

ὅτι, πράγματι, οὔτε ἡ κυβέρνηση τῶν Κάτω Χωρῶν προέβαλε, οὔτε ἡ 'Επιτροπή ἀνεγνώρισε κάποιο λόγο ὁ ὁποῖος πείθει ὅτι ἡ ἐν λόγω ἐνίσχυση πληροῖ τίς προϋποθέσεις οἱ ὁποῖες ἀπαιτοῦνται γιά τήν ἐφαρμογή μιᾶς ἀπό τίς ἐξαιρέσεις πού προβλέπει τό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης ΕΟΚ·

ὅτι, ὅσον ἀφορᾶ τίς ἐξαιρέσεις πού προβλέπονται στήν παράγραφο 3 περιπτώσεις α καί γ τοῦ ἄρθρου 92 σχετικά μέ τίς ἐνισχύσεις γιά τήν προώθηση ἤ τή διευκόλυνση τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ὁρισμένων περιοχῶν, πρέπει νά σημειωθεῖ ὅτι ἡ περιοχή Moerdijk δέν εἶναι περιοχή στήν ὁποία «τό βιοτικό ἐπίπεδο εἶναι ἀσυνήθως χαμηλό» ἤ ὅπου ἐπικρατεῖ «σοβαρή ὑποαπασχόληση» κατά τήν ἔννοια τῆς ἐξαιρέσεως πού προβλέπεται στήν περίπτωση α· ὅτι, ὅσον ἀφορᾶ τήν ἐξαίρεση ἡ ὁποία προβλέπεται στήν περίπτωση γ, λαμβανομένων ὑπόψη τῶν ἀνωτέρω, τό σχέδιο ἐνισχύσεως τῶν Κάτω Χωρῶν δέν πληροῖ τίς ἀπαιτούμενες προϋποθέσεις ὥστε νά ὑπαχθεῖ στή σχετική ἐξαίρεση πού εἰσάγει τό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης ΕΟΚ· ὅτι ἡ κυβέρνηση τῶν Κάτω Χωρῶν, στίς παρατηρήσεις πού ὑπέβαλε στήν 'Επιτροπή, ὑπογράμμισε καί ἡ ἴδια ὅτι οἱ «συμπληρωματικές ἐπιδοτήσεις γιά μεγάλα προγράμματα» δέν χορηγοῦνται μέ βάση περιφερειακά κριτήρια·

ὅτι, ὅσον ἀφορᾶ τίς ἐξαιρέσεις πού εἰσάγει τό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 περίπτωση β τῆς συνθήκης ΕΟΚ, οἱ ἐπενδύσεις σέ κάθε περίπτωση θά προκύψουν ἀπό τήν κανονική λειτουργία τοῦ μηχανισμοῦ τῆς ἀγορᾶς· ὅτι, ἐξάλλου, δέν ὑπάρχει τίποτε τό ὁποῖο νά χαρακτηρίζει τήν ἐν λόγω ἐπένδυση σάν σχέδιο κοινοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἐνδιαφέροντος ἤ σχέδιο δυνάμενο νά ἄρει σοβαρή διαταραχή τῆς οἰκονομίας Κράτους μέλους, ὥστε νά ὑπαχθεῖ στήν ἐξαίρεση τοῦ ἄρθρου 92 παράγραφος 3 περίπτωση β τῆς συνθήκης ΕΟΚ· ὅτι, κατά τή γνωμάτευσή της σχετικά μέ τό καθεστώς WIR, ἡ 'Επιτροπή ὑπενθύμισε ὅτι οἱ Κάτω Χῶρες ἀποτελοῦν τμῆμα κεντρικῶν περιοχῶν τῆς Κοινότητος, ἐκείνων δηλαδή οἱ ὁποῖες δέν ἀντιμετωπίζουν τά σοβαρότερα κοινωνικά καί οἰκονομικά προβλήματα στόν κοινοτικό χῶρο, ἐνῶ συγχρόνως συγκαταλέγονται μεταξύ ἐκείνων ὅπου ὑφίσταται πραγματικός κίνδυνος πλειοδοσίας γιά ἐνισχύσεις καί ὅπου, περισσότερο ἀπό ὁπουδήποτε ἀλλοῦ, κάθε ἐνίσχυση εἶναι δυνατό νά ἐπηρεάσει τίς μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν συναλλαγές· ὅτι, ἐξάλλου, ἀπό τά διαθέσιμα στοιχεῖα σχετικά μέ τήν κοινωνικοοικονομική κατάσταση στίς Κάτω Χῶρες δέν προκύπτει ὅτι ὑπάρχει σοβαρή διαταραχή τῆς οἰκονομίας τους κατά τήν ἔννοια τῆς συνθήκης· ὅτι οἱ «συμπληρωματικές ἐπιδοτήσεις γιά

τά μεγάλα προγράμματα», ἐφ' ὅσον χορηγοῦνται σέ μεμονωμένες περιπτώσεις, δέν ἔχουν σάν σκοπό τήν ἀντιμετώπιση τέτοιας καταστάσεως· ὅτι μία ἄλλη θέση θά εἶχε σάν συνέπεια, σέ ἐποχή οἰκονομικῆς ὑφέσεως καί ἀνεργίας γιά ὅλη τήν Κοινότητα, νά προσελκύσουν οἱ Κάτω Χῶρες ἐπενδύσεις οἱ ὁποῖες θά ἦταν δυνατό νά γίνουν σέ ἄλλα Κράτη μέλη, ἡ οἰκονομική κατάσταση τῶν ὁποίων εἶναι λιγότερο εὐνοϊκή· ὅτι οἱ πρόσφατες οἰκονομικές καί κοινωνικές ἐξελίξεις στήν Κοινότητα ἐπιβάλλουν τή διατήρηση τῆς θέσεως αὐτῆς, τόσο ἐπί τοῦ θέματος τῆς ἐπιδοτήσεως αὐτῆς καθ' ἑαυτή ὅσο καί τῆς χρησιμοποιήσεώς της σέ συγκεκριμένες περιπτώσεις·

ὅτι, τέλος, ὅσον ἀφορᾶ τίς ἐξαιρέσεις πού προβλέπονται στήν παράγραφο 3 περίπτωση γ τοῦ ἄρθρου 92 τῆς συνθήκης ΕΟΚ σχετικά μέ τίς «ἐνισχύσεις γιά τήν προώθηση τῆς ἀναπτύξεως ὁρισμένων οἰκονομικῶν δραστηριοτήτων», ἡ ἐξέταση τῆς ἐξελίξεως τοῦ τομέα τῶν συσκευασιῶν εἰδῶν διατροφῆς ἀποδεικνύει ὅτι ὁ μηχανισμός τῆς ἀγορᾶς καί μόνο, χωρίς κρατική παρέμβαση, εἶναι σέ θέση νά ἐξασφαλίσει τήν κανονική ἀνάπτυξη τῆς ἐν λόγω δραστηριότητος· ὅτι, στή συγκεκριμένη περίπτωση, ὅπου οὐσιαστικά πρόκειται νά αὐξηθεῖ τό τμῆμα τῆς ἀγορᾶς πού ἀνήκει σέ ἕναν ἀπό τούς μεγαλύτερους παραγωγούς συσκευασιῶν γιά προϊόντα διατροφῆς τῆς Κοινότητος, καί ὅπου ἐξάλλου ἡ αὔξηση τῆς παραγωγῆς θά ὁδηγήσει κατά πάσα πιθανότητα σέ αὔξηση κατά 20 % τοῦ ὄγκου τῶν ἐξαγωγῶν πρός τά ἄλλα Κράτη μέλη, εἶναι δυνατό νά ὑποστηριχθεῖ ἡ ἄποψη ὅτι ἡ ἐνίσχυση αὐτή δέν θά ἐπηρεάσει τούς ὅρους τῶν συναλλαγῶν κατά τρόπο πού νά ἀντιβαίνει στό κοινό συμφέρον·

ὅτι, λαμβανομένων ὑπόψη τῶν ἀνωτέρω, τό σχέδιο ἐνισχύσεως τῶν Κάτω Χωρῶν δέν πληροῖ τίς ἀπαιτούμενες προϋποθέσεις ὥστε νά ὑπαχθεῖ σέ μία ἀπό τίς ἐξαιρέσεις πού εἰσάγει τό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης ΕΟΚ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Ἄρθρο 1

Τό Βασίλειο τῶν Κάτω Χωρῶν δέν μπορεῖ νά θέσει σέ ἐφαρμογή τό σχέδιο τό ὁποῖο κοινοποίησε στήν Ἐπιτροπή μέ ἐπιστολή τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν τῆς 16ης Αὐγούστου 1979 γιά χορήγηση «συμπληρωματικῆς ἐπιδοτήσεως γιά μεγάλα προγράμματα» στίς ἐπενδύσεις πού πραγματοποιοῦνται στό Moerdijk ἀπό ἐπιχείρηση στόν τομέα τῶν συσκευασιῶν γιά προϊόντα διατροφῆς.

Ἄρθρο 2

Τό Βασίλειο τῶν Κάτω Χωρῶν θά ἐνημερώσει τήν Ἐπιτροπή ἐντός προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπό τῆς ἐκδόσεως τῆς παρούσας ἀποφάσεως γιά τά μέτρα τά ὁποῖα θά ἔχει λάβει γιά νά συμμορφωθεῖ στήν ἀπόφαση αὐτή.

Ἄρθρο 3

Ἡ παρούσα ἀπόφαση ἀπευθύνεται στό Βασίλειο τῶν Κάτω Χωρῶν.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 23 Ἰουλίου 1981.

Γιά τήν Ἐπιτροπή

Frans ANDRIESSEN

Μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς